

Obsah

- 2 Úvodní slovo starostky
- 4 Sousoší sv. Josefa a sv. Františky v Otročíně
- 5 Adventní zamyšlení
- 6 Jak správně třídit?
- 9 Farma Otročín
- 10 Myslivecká společnost FARMA Otročín, Houbařská sezóna
- 11 Z kroniky Měchova: Správa obce po roce 1848 - 2. díl
- 14 TJ Budoucnost
- 16 Sbor dobrovolných hasičů
- 18 Svaz žen
- 20 Český den proti rakovině

Úvodní slovo starostky

Milí spoluobčané,

pandemie koronaviru se citelně dotkla i života v naší obci, nekonají se žádné společenské události. Někteří osobně zakusili nebo zakoušejí, co obnáší nákaza tímto novým virem. Mnozí z Vás trpí samotou a obavami o své blízké – sama to zažívám ve své rodině. Dle statistického výstupu pro Karlovarský kraj bylo u nás k 8. prosinci celkem 17 lidí pozitivních – za celou dobu pandemie. Dodržujeme neustále předepsaná hygienická opatření, chraňme sebe a své okolí před zbytečnou nákazou. Stále platí nabídka pomoci pro seniory a nemocné se zajišťováním nákupů a léků. Nebojte se na nás obrátit, volejte na úřad 353 394 237 nebo na můj mobil 724 196 035.

Na podzim se podařilo postavit nové veřejné osvětlení kolem okálů v Otročině. Ulice byly špatně osvětleny a pohyb v těchto místech byl komplikovaný a nebezpečný. Bylo osazeno 11 stožárů s moderními a úspornými svítidly. Na rozšíření VO jsme získali dotaci od Karlovarského kraje ve výši 277 337 Kč. Celkové náklady byly 789 346,65 Kč.

Stále pokračujeme v opravách místních komunikací, kterých máme opravdu hodně. Letos byla opravena náves v Tisové a část komunikace směrem na Poutnov. Celkové náklady 888 587,70 Kč.

V plném proudu je stavba kanalizace a ČOV. Dokončují se hlavní kanalizační řady v Brti a stavba čistírny také pokročila. Aby připojování pro občany bylo co nejjednodušší a nejekonomičtější, přispěla obec částkou 1 374 791,20 Kč i na kanalizační odbočky - a to na část od hlavního řadu mimo komunikaci (asfalt). Poplatky nejen za uložení v komunikaci, ale i za věcné břemeno uhradí vodohospodářské sdružení. Jinak by si musel každý majitel nemovitosti uzavřít s Krajskou správou a údržbou silnic Karlovarského kraje (správce hlavních silnic vedoucích přes obce) vlastní smlouvu o zvláštním užívání komunikace, zaplatit poplatek za příčný překop a poplatek za věcné břemeno. Během příštího roku začne postupné připojování jednotlivých nemovitostí. O průběhu a technických parametrech přípojek budete včas informováni.

Nové osvětlení v Otročině

Nový asfalt v Tisové

V příštím roce budeme pozvolna přecházet na novou informační službu Mobilní Rozhlas. Prostřednictvím této služby budete nadále dostávat zprávy o důležitých událostech. Nově můžete informace získávat z mobilní aplikace, kterou si stáhnete do svých mobilů. Prosím tedy všechny, kdo nemají potíže s ovládáním mobilů a se stahováním aplikací, využijte tento kanál. Za odeslání zpráv do aplikace obec nic neplatí. Pro ty ostatní, kteří si s tím neporadí, budou rozepisovány klasické SMS. Ale pro všechny platí nutnost přeregistrace. Do schránek jste v listopadu obdrželi informační leták k přeregistraci.

Závěrem bych chtěla poděkovat zaměstnancům obce, knihovnicím, zastupitelům, ale i členům našich spolků za jejich trpělivou práci, kterou přispívají ke zkvalitnění veřejného života u nás v obci.

Vážení spoluobčané, přeji vám všem požehnané a radostné vánoční svátky a do nového roku hodně zdraví a spokojenosti.

Marie Šašková

Stavba kanalizace v Brti

Stavba ČOV v Otročině

Co vám přihlášení do Mobilního Rozhlasu přinese?

Více bezpečí

Při **krizových situacích** oceníte kvalitní SMS či hlasové zprávy, které vás budou ve správný moment informovat, **ať jste kdekoliv.**

Více zábavy

O **dění a kulturních událostech** se dozvíte včas díky **moderní podobě e-mailů** či aplikaci Mobilní Rozhlas.

Aplikaci, co čistí ČR a zachraňuje životy

Pomocí aplikace můžete hlásit **černé skládky, poničený veřejný majetek, hledat ztracené věci, zatoulaná zvířata a zachraňovat lidské životy.**

ZDARMA si stáhněte mobilní aplikaci na:

www.MobilniRozhlas.cz/aplikace

Verze pro iOS:

Verze pro Android:

Sousoší sv. Josefa a sv. Františky v Otročině

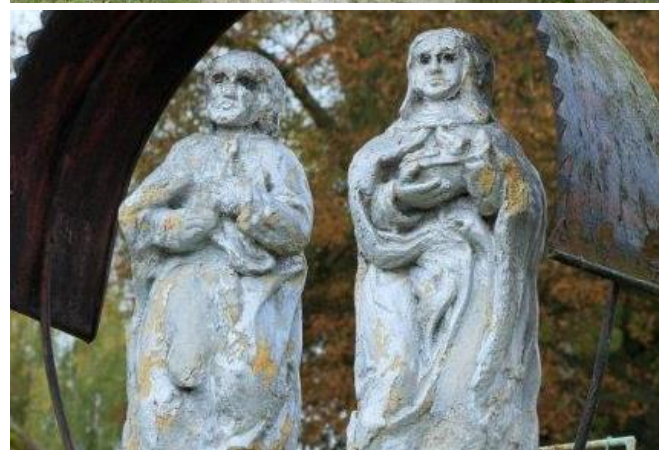
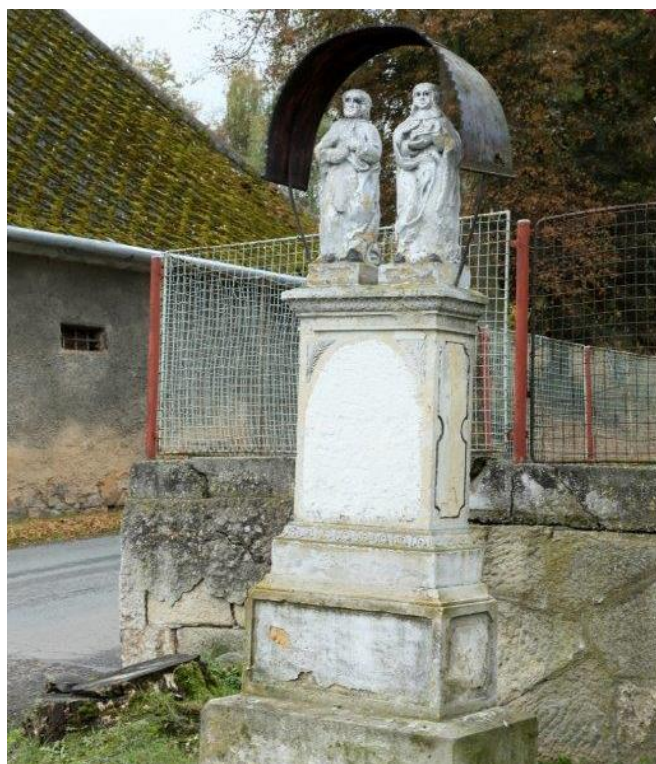
Sousoší sv. Josefa a sv. Františky pochází z roku 1882, kdy jej na památku svých rodičů Josefa a Františky nechal zhotovit Anton Schmidt. Jedná se o práci sochaře Böhma ze Stanovic.

Památka se nacházela v havarijním stavu zásluhou dlouhodobé neúdržby. Architektonická část památky byla v minulosti záměrně zbavena původních textů, což lze přičítat poválečnému vývoji.

Byl zpracován restaurátorský průzkum, vydáno závazné stanovisko odboru památkové péče. Pod dohledem odborných pracovníků NPÚ Locket zahájil v roce 2018 restaurátorské práce MgA. Michal Durdis.

Na podzim bylo naplánováno slavnostní žehnání opraveného sousoší s posezením na hřišti. Ale epidemiologická opatření nám to překazila. Tak snad v roce 2021.

Sousoší sv. Josefa a sv. Františky v Otročině je další kulturní památkou, kterou se nám podařilo opravit. A to i díky finanční dotaci od Karlovarského kraje a finančnímu daru od FARMY Otročín s.r.o. Na území obce se nachází pouze tři kulturní památky, které jsou evidovány v Ústředním seznamu kulturních památek ČR - **kaple v Poseči, sousoší sv. Josefa a sv. Františky a sousoší sv. Rodiny u kostela.**

Původní stav

Po opravě

Adventní zamyšlení

Vážené čtenářky a vážení čtenáři otročinského Zpravodaje,

vážím si toho, že jsem byl požádán o příspěvek do tohoto časopisu a rád Vás všechny i Vaše blízké srdečně zdravím! Jsem už dvanáctý rok duchovním správcem v naší obci a myslím, že jsem mnohé za tu dobu pochopil a poznal. A jistě mi také mnohé zůstává a asi i po dobu mého pozemského života zůstane skryté. Žijeme v mimořádné době, v níž přicházejí události, které se nám v tomto rozsahu po staletí vyhýbaly; a zároveň jsme stále na půdě, kde žili naši otcové, matky, obecněji generace předků, a kde některé hodnoty trvají.

Ted', když píšu, je začátek adventu a latinské slovo *adventus* znamená česky „příchod“. Pro nás křesťany je to očekávaný Boží příchod do našich životů, srdcí, duší, zaměřený na závěrečné setkání s Bohem a jeho pravdou; a také příprava oslavy Boha, který už jednou přišel mezi nás jako člověk – tedy na Vánoce. Je to doba očekávání a především NADĚJE. Vlastně stále něco očekáváme, třeba: až dokončím tuhle práci (tuhle šichtu), pojedu domů, potěším se se ženou a dětmi a něco dobrého si dáme, popř. se sejdu s kamarády na posezení nebo na nějakém fotbale nebo tenisu nebo ještě na něčem dalším. A až skončí tahle škola/vojna/cesta, budou prázdniny/civil/moře, hory nebo přátelé... ať si každý dosadí po svém. Mnohé v životě děláme s námahou proto, abychom toho pak využili, klasickým příkladem může být autoškola nebo škola vůbec. Tedy něco dělám „ted“ pro „potom“. Znamená to rezignaci na přítomnost ve prospěch (snad) lepší budoucnosti? Znamená to „kšeft“ s lidskými touhami a představami do budoucnosti? Rozhodně NE! Není jen „ted“ pro „potom“, ale i obráceně. Když zůstanu u autoškoly, pokud je správně vedená, pak se už „ted“, když tam sedím v učebně nebo v autě, postupně stávám řidičem. A stejně i Boží království, na které jako křesťané čekáme, není jenom „potom“, ale i „ted“ a mělo by být i poznat, že začíná být mezi námi.

Jistě se snažíme být lidmi naděje, ale jistě to neznamená, že bychom už byli dokonalí.

Navíc jsme jako křesťané znamením naděje pro všechny lidi, snad mohu předvánočně přidat – pro všechny lidi dobré vůle; a ukazujeme, že i s lidskými chybami a různou další zátěží je tato cesta možná.

Samozřejmě to prověřují zkoušky, abych se vrátil k příkladu autoškoly, je normální testy a jízdy udělat většinou napoprvé, ale i když někdo neobstojí a „vyletí“, nepřestává být žákem, ale musí si to doplnit. A není špatně systém jenom proto, že ho někdo nezvládá. Podobně i v křesťanství jsou různá lidská selhání, ale je důležité se teď správně nasměrovat. Pokud někdo chce dosáhnout třeba magisterského titulu, musí studovat přibližně 18 let (od první třídy ZŠ), dobrým křesťanem se taky nikdo nestane hned. Kromě různých osobních zkoušek a zkoušek menších skupin lidí (třeba jednotlivé domácnosti, dílny, kanceláře atp.) máme teď společnou zkoušku vlastně na celém světě – pandemii koronaviru, a snad se pomalu jako lidé i medicínsky přibližujeme k jejímu řešení, myslím, že i v této zkoušce bychom měli zůstat lidmi naděje a vzájemné pomoci a trpělivosti. Naši předkové přečkali i tíživější zkoušky a nakonec je to posílilo. Často je náročnější něco dlouhodoběji trpělivě snášet, než se pustit do nějaké velké akce. Je to i takové otcovské šťouchnutí do přílišného lidského sebevědomí, kdy jsme si mysleli, že si všechno zvládneme udělat sami - „a co neuděláme, to si koupíme“. Ted' ale musíme čekat, až se situace napraví. Doporučuji čekat s nadějí a v trpělivosti a s pozorností vůči ostatním, učit se a dívat se a získat i z této situace lidskou zralost a nějaké poučení pro vlastní život. Přeji Vám i sobě, ať se nám to vede a ať máme otevřené oči, srdce i mysl.

Chystáme se na Vánoce a myslím, že si můžeme uvědomit dvojí závislost. My lidé potřebujeme požehnání a blízkost Boha jednoduše i proto, aby se nám dařilo naše dílo i životy. A mnoho dostáváme bez rozdílu vyznání a smýšlení, konečně kam by to vedlo, kdyby byli lidé dobří jen kvůli nějakému privilegii nebo okamžité odměně. A druhá, stále dojímavější závislost, je závislost Božího Syna, který přišel jako člověk, jako každý jiný člověk na tento svět, a to v neprivilegovaném postavení lidské chudoby a bída jeslí.

Tím pravým DAREM je vlastně on sám, jeho život mezi námi. My si také nemůžeme vybrat, do jaké rodiny, doby a společnosti jsme se narodili. Ale můžeme si „vybrat“, že když se Bůh kvůli nám stal člověkem, i my můžeme být svým blízkým lepšími lidmi, a snad nejen o Vánocích. Přeji opět sobě i Vám abychom docenili dar, kterým jsou pro nás oběti a přítomnost našich nejbližších a přátel a abychom jim dokázali být nablízku.

Chtěl jsem se ještě trochu rozepsat o novém roce 2021, ale myslím, že už jsem napsal dost, zkrátka – přeji Vám i sobě, aby byl ještě lepší, plnější naděje i obdarování, než končící rok 2020!

*Reginald Pavel Větrovec,
římskokatolický farář*

Jak správně třídit sklo?

Sklo – tento materiál je známý už tisíce let. A prakticky od samého počátku bylo jeho použití spojeno hlavně s potravinami, nápoji a později s okny. V současné době má sklo ještě mnohem širší škálu použití - od skleněných obalů a okenních tabulí až po speciální optická vlákna sloužící k přenosu informací.

Každá česká domácnost ročně vytrídí téměř 35 kilogramů skla. Nejčastěji jsou to lahve od nápojů, zavařovací sklenice nebo rozbité skleničky. Čas od času se v domácnosti rozbije i okenní tabule. To vše mohou lidé v ČR třídit už do více než 91 tisíců kontejnerů.

Ve většině obcí a měst v ČR je zaveden sběr jak barevného, tak čírého skla. Pro sběr barevného nebo směsného skla slouží kontejnery zelené barvy, na sklo číré jsou pak určeny bílé kontejnery. Důvod tohoto rozdělení je prostý – z barevného skla se totiž číré již nevyrobí.

Vytríděné sklo z kontejnerů se svezí na třídící linky, kde se odstraní případné nežádoucí příměsi. Poté se nadrtí a pomocí dopravníků a vibračních sít se dále upravuje. Nakonec se čistí na požadovanou vysokou kvalitu pomocí optoelektrických čidel. Nečistoty by se totiž mohly dramaticky projevit na zhoršených vlastnostech nových skleněných výrobků. Jen si představte, že ve 100 kilogramech skleněného střepu pro sklárny, může být maximálně jeden gram nečistot.

Takovou kvalitu lze docílit pouze na velice složitých třídících zařízeních, která jsou schopna splnit požadavky skláren na vstupní kvalitu skla. Proto se na rozdíl od papíru a plastů sklo dotřídí jen na několika málo specializovaných linkách - v ČR je jich aktuálně šest.

Nejčastěji se z recyklovaného skla vyrábí lahve na minerálky a pivo. Z tabulového skla se pak opět vyrábí nové tabulové sklo. A ve specializovaných továrnách se z odpadního skla vyrábí tepelné izolace – skelná vata, a tzv. pěnové sklo, což je materiál, který je vhodný jako izolační zásyp okolo domů, nebo jako izolace základové desky místo kamenného šterku. Nadrčené sklo se může použít i bez nutnosti tavení jako přísada do speciálních druhů betonů a brusných hmot.

Proč recyklovat sklo?

Jako obalový materiál patří sklo z hlediska vztahu k životnímu prostředí a recyklaci k těm nejšetrnějším. Je totiž z velmi dobře recyklovatelných surovin. A lze jej recyklovat prakticky donekonečna. Starým sklem se dá nahradit až 65 % sklářských písků, přičemž hlavní výhodou výroby nového skla ze starého je ohromná úspora energie, která může činit až 90 % oproti výrobě ze sklářských písků.

V Otročině třídíme sklo pouze do zelených kontejnerů. Ročně se pak vytrídí 10 tun skla.

Do kontejneru na sklo patří

- barevné sklo a číré sklo
- lahve od vína, jiných alkoholických i nealko nápojů
- tabulové sklo z oken nebo dveří

Do kontejneru na sklo nepatří

- keramika a porcelán
- zrcadla, autosklo, drátované sklo
- varné sklo nebo zlacené sklo

Jak správně třídit papír?

Papír je nejčastěji recyklovanou surovinou. Množství, které se ve světě ročně zrecykluje, se počítá na miliony tun. Každá česká domácnost vytrídí ročně bezmála 55 kilogramů papíru – 88 % z toho je recyklováno a využito. Díky třídění a recyklaci papíru zachráníme ročně 29 km² přírody.

5 až 7 – to je maximální počet recyklačních cyklů papíru. Opakovanou recyklací se totiž celulózová vlákna, z nichž je papír tvořen, lámou a postupně zkracují. Samotná recyklace papíru je velmi jednoduchá. Ale vezměme to od začátku.

Z modrých kontejnerů se vytríděný papír sváží na dotřídňovací linky, kde se zbavuje nečistot, třídí se podle druhů, následně slisuje do balíků a odváží do papíren. Papírny si vybírají sběrový papír podle toho, jaký papír se z něj následně vyrábí. Podle provozovatelů třídících linek je možné sběrový papír vytrídít až na 23 různých druhů.

Sběrový papír se třídí v několika fázích. Nejprve se ručně vyberou ze směsi papíru velké lepenkové krabice, které se následně slisují do velkých balíků. Poté se směs papíru pomocí dopravníku přesune do třídící kabiny. V ní se papír třídí na noviny, časopisy, případně menší lepenkové obaly a zbylý papír. Každý druh se lisuje zvlášť a každý míří k jiným zpracovatelům podle jejich požadavků. Papír, pro který není v ČR zpracování, se vyváží k recyklaci do zahraničí, nejčastěji do Německa, Rakouska, Polska nebo Slovenska. Některé speciální druhy papíru se naopak do ČR dováží.

Nejčastější způsob recyklace je výroba nového papíru v papírnách. Papírenská vlákna se získají ze starého papíru jeho rozvlákněním ve vodní lázni. Je to vlastně mixování papíru v nádobě s vodou do té doby, než se papír rozpadne na vlákna a další součásti.

Rozvláknovač je první místo, kde se z papíru oddělí nežádoucí příměsi, jako jsou lepicí pásy, laminované obálky a podobně. Vlákno se odsává z rozvláknovače i s vodou a následuje další proces čištění na třídících. Tam se odstraní ještě kancelářské sponky a drobné nečistoty. Takto vyčištěná směs vody a vláken se následně nanese na papírenský stroj a na něm se vyrobí nový papír.

Papírny vyrábějí jak 100% recyklovaný papír (např. sešity, archivní boxy, šanony, toaletní papír), tak papír jen s určitým podílem recyklátu. Každá papírna má svůj výrobní program a zaměřuje se jen na některé druhy papíru. S trochou nadsázky je možné říci, že každý papír, který si koupíte, obsahuje určitý podíl vláken ze sběrového papíru.

Papírové vlákno má velice zajímavé vlastnosti, a proto se používá i pro výrobu tepelných izolací. Jedná se o izolace, které se aplikují jako foukaná tepelná izolace do dutin, jako jsou stropy a podlahy. Také je možné ji aplikovat ve formě nástřiku nebo se lisují do tepelně izolačních desek. Vlákno pro výrobu izolací se ze starého papíru získá také rozvlákněním, ale nikoliv ve vodní lázni, ale za sucha. Existuje i metoda výroby tepelných izolací, ve kterých se kombinuje vlákno z papíru a drcený pěnový polystyren. Papírenské vlákno má využití i ve stavebnictví, v některých zemích se přidává do asfaltových směsí, kterými se pokrývají vozovky. Takto upravený asfalt prý déle vydrží.

V naší obci můžete papír třídit do modrých kontejnerů. Ročně se pak takto vytrídí 3 tuny papíru.

Do modrého kontejneru patří

- časopisy, noviny, sešity, knihy bez pevné vazby
- papírové obaly, krabice, vše z lepenky
- obálky s fóliovými okénky
- papír s kancelářskými sponkami
- bublinkové obálky pouze bez plastového vnitřku

Do modrého kontejneru nepatří

- celé svazky knih s pevnou vazbou
- uhlový, mastný nebo znečištěný papír
- mokré papírové kapesníky, ručníky
- laminovaný papír
- dětské pleny

Jak správně třídit plasty?

37,8 kilogramu – tolik plastu vytrídí v průměru jedna česká domácnost za 365 dní. A co všechno vlastně do této skupiny patří? Seznam je poměrně rozsáhlý – od svačिनových sáčků, igelitek a PET lahví až po plastové hračky.

Historie plastů jako materiálu není delší než dvě stě let. Plast je materiál, který se uplatňuje téměř ve všech oblastech lidské činnosti - v mnoha ohledech je už jen stěží nahraditelný a jeho spotřeba neustále roste. V ČR se třídí do žlutých kontejnerů či pytlů na separovaný odpad. Do nich můžeme vytrídít svačिनové sáčky, fólie, igelitové tašky, PET lahve, kelímky, krabičky, pěnový polystyren a další druhy plastů. Co vše můžeme do žlutého kontejneru vyhodit, nám napoví samolepka, která je na každé nádobě na třídění odpadu. Hlavně u „petek“ nebo kelímků bychom měli před vhozením do kontejneru minimalizovat jejich objem sešlápnutím nebo zmáčknutím. Do tříděného plastu rozhodně nepatří mastné nebo jinak znečištěné obaly, ani celofán.

Takto vytríděný plast putuje na dotřídňovací linku, kde se ručně dotřídí. Pracovníci ho na třídícím páse rozdělí podle druhů na základní skupiny (PET lahve, duté plasty, fólie, polystyren a směsný plast) a vyberou z něj případné nečistoty. PET lahve se přitom ještě rozdělují podle barev. Takto roztríděný plast se slisuje do balíků a odváží k dalšímu zpracování. U zpracovatelů se dále drtí, pere a upravuje na požadovanou surovinu pro výrobu finálních produktů.

Proč recyklovat plast?

Plasty se vyrábějí z ropy. A jak jistě všichni víme, zásoby této suroviny, stejně jako dalších přírodních zdrojů, jsou omezené. Třídění a recyklace plastů je tedy rozhodně na místě.

Nejčastěji z vytríděných plastů vzniká tzv. regranulát, který má podobu malých peciček a je již vstupní surovinou pro výrobu nových plastových výrobků. Na regranulát se zpracovávají hlavně fólie a obaly od potravin. Recyklované plasty najdete ve většině nových plastových výrobků. Pěnový polystyren se zpracovává do izolačních tvárnic a tepelných izolací. Ze směsných plastů se pak vyrábějí například ploty, zatravnovací dlažba, zahradní kompostéry nebo protihlukové zábrany. Z vytríděných PET lahví se vyrábějí nové PET lahve nebo technická a textilní vlákna, která se pak používají pro výrobu koberců nebo oděvů. Například z pouhých 50 PET lahví lze vyrobit jednu fleecovou bundu.

Tříděním a recyklací plastů šetříme energii i neobnovitelné přírodní zdroje – konkrétně ropu. Ročně pak díky třídění a recyklaci obalových odpadů společně ušetříme 29 km² přírody.

V naší obci můžete plasty třídit do žlutých kontejnerů. Ročně se pak takto vytrídí 10-11 tun plastů.

Do žlutého kontejneru patří

- fólie, igelitové sáčky, plastové tašky
- sešlápnuté PET lahve, kelímky od jogurtů
- nádoby od kosmetiky a čisticích prostředků
- obaly od CD, polystyren (menší kusy)

Do žlutého kontejneru nepatří

- obaly se zbytky jídla nebo čisticích prostředků
- molitan
- podlahové krytiny, novodurové trubky, PVC
- zbytky materiálů z 3D tiskáren (ABS, PET-G...)

Farma Otročin

Vážení přátelé,

blíží se konec roku a jako obvykle je na čase bilancovat, jaký pro nás rok 2020 byl. Byl jednoznačně zapamatovatelný. Až budeme vzpomínat na to, kdy na obloze přestala létat letadla, byly zavřené restaurace a obchody, všichni jsme nosili téměř celý rok roušky, zavřely se státní hranice a bylo zakázáno po 21. hodině večerní opouštět naše domovy a mnoho dalších opatření ke snížení šíření nového typu koronaviru, všichni si snadno vybavíme rok 2020.

A co se dělo na FARMĚ?

Vytvořili jsme desítky krajinných prvků. Vytvořili a opravili několik tůní a rybníků. Opravili několik porušených meliorací. Opravili polní cesty. Zprůchodnili vodní toky. Vyčistili spoustu pastevních ploch od odpadků a náletových dřevin. Vyřezali cesty a hráze rybníků. Postavili kilometry nových ohradníků. Vysázeli desítky nových stromů a v tomto výčtu bych mohl pokračovat.

Na Beranově jsme dali vzniknout novému vzpomínkovému místu na pana Jaroslava Veselého. Je zde vysázeno lipové stromořadí na místě, které miloval a zakončeno je odpočinkovým místem s lavičkou, které přímo zve k posezení a vzpomínání. Věřím, že se toto místo stane častým cílem Vašich procházek.

Zrekonstruovali jsme celý areál pro chov masného skotu v Měchově. Seník dostal novou podezdívku, střechu i plášť. Celý areál je nově vyasfaltovaný. Areál zdobí parkové výsadby. Vodu pro napájení dojníc získáváme z nově vybudovaného vrtu. Přes zimu ještě chystáme úpravu přilehlých přírodních ploch, kde dojde k vyřezání náletových dřevin, opravě kaskády rybníků a trasy vody a celá tato plocha pod areálem se tak přiřadí jako funkční a estetický prvek Měchovského areálu.

V roce 2020 jsme výrazně investovali do nákupu pozemků. Rok 2020 přinesl možnost akvizice bezmála 170 ha a celkově jsme se tak dostali na úroveň, kdy hospodaříme na 75 % vlastní půdy. Do pozemků jsme i nadále připraveni investovat.

Dále pokračujeme v plnění naší faremní vize stát se leaderem v produkci bio mléka v celé Evropě prostřednictvím nejmodernějších technologií. V letošním roce jsme se také stali předmětem zájmu spousty televizních a edukativních reportáží.

Uplynulý rok byl srážkově nadstandardní oproti letům předchozím. Jarní přísušek vystřídaly srážky bohaté a celkově to mělo výrazně pozitivní vliv na množství úrody. Prvně od roku 2015, kdy začalo takřka pět let trvající výrazné sucho, netrpite nedostatkem krmivové základny a konečně naplníme naše kapacity pro mléčné stádo. V příštím roce bychom měli dosáhnout cílového stavu 750 ks dojnic.

Příští rok nás čekají výrazné investice v oblasti strojní techniky jak pro produkci rostlinnou, tak živočišnou. A čeká nás jeden z nejzajímavějších projektů vůbec a to totální rekonstrukce hlavní produkční stáje pro dojnice v Otročině. Tento projekt nás posune mezi nejmodernější mléčné farmy v Evropě.

Dále budeme pokračovat v opravě areálu dílen v Otročině a i zde chystáme velký a zajímavý projekt, který se možná dotkne i Vás.

Toužím po tom, aby všichni moji kolegové byli hrdí na to, že pracují v Otročině na farmě a přejí si, aby se nám podařilo obsadit všechna neobsazená pracovní místa.

Máme za sebou rok, který spoustu dal, ale mnohé také nenávratně vzal. Přinesl spoustu poznání a zkušeností. Těším se na ten další a děkuji všem svým kolegům za jejich vytrvalou práci a nadšení, s jakým tvoří hodnotu naší farmy.

Přeji Vám všem požehnané a klidné Vánoce. Přeji Vám hodně zdraví a lásky a spoustu času stráveného s rodinou.

S úctou Richard Tintěra

Myslivecká společnost FARMA Otročin

Dovolte mi, abych Vám představil mysliveckou společnost FARMA Otročin. Farma Otročin je uživatelem společenstevní honitby Otročin o rozloze 1433 ha převážně zemědělské půdy. Farma Otročin vydává povolenky k lovu svým členům myslivecké společnosti.

V honitbě je 23 úseků a každý člen myslivecké společnosti má přidělený svůj úsek, kde myslivecky hospodaří dle provozního řádu. Aktuálně má naše společnost 26 členů.

Cíle a mise našeho mysliveckého hospodaření

Myslivost není business! Cílem našich aktivit není ekonomický zisk! Neprovozujeme „moderní“ lov, nicméně tradiční konzervativní myslivost s úctou a dodržováním mysliveckých tradic jako kulturního dědictví! Cílem je minimalizace škod způsobených zvěří na zemědělských i lesních porostech především zvěří sičí a černou a dále chov zvěře srnčí, sičí a mufloní.

Každoročně organizujeme dvě naháňky na spárkatou zvěř a jeden hon na kachny.

V letošním mysliveckém roce, který začíná vždy 1. dubna, máme uloveno k 30. listopadu 75 ks černé zvěře, 88 ks zvěře sičí, 7 ks zvěře srnčí, 6 ks zvěře mufloní, 2 ks zvěře jelení a 25 lišek a 2 jezevce.

V loňském mysliveckém roce jsme ulovili 103 ks zvěře černé, 99 ks zvěře sičí, 11 ks zvěře srnčí a 10 ks zvěře mufloní, 182 kachen a 42 lišek.

Každoročně předkládáme zvěři cukrovou řepu, obiloviny, kukuřici, seno, sůl a další minerály, ovoce.

Všechny nás spojuje především láska a úcta k přírodě, lesu, zvěři a životu. Naše činnost je nedílným prvkem fungování koloběhu přírody.

I za mysliveckou společnost Vám všem přeji požehnané a krásné Vánoce.

S úctou Richard Tintěra

Houbařská sezóna

Letos houby rostly všude kolem nás i na návsi v Tisové. Pan Víncler nemusel chodit daleko...

Z kroniky Měchova: Správa obce po roce 1848 - 2. díl

V následujícím popisu zmíním nejdůležitější body činnosti uvedených obecních zastupitelstev. Kvůli chybějícím podkladům není možné uvést přesné časové údaje.

V roce 1870 byla postavena přízemní budova obecné školy, v níž se nacházela jedna třída a byt učitele. Podle rakouského školského zákona z roku 1881 bylo ve větších obcích – k nimž patřil i Měchov – nařízeno školní vyučování ve dvou třídách. V tomto nebo následujícím roce bylo přistaveno patro, v němž byly umístěny dvě učebny. O výši nákladů se mi již nepodařilo zjistit nic bližšího.

Výstavba okresní silnice Teplá – Bečov v katastru obce Měchov probíhala v roce 1889. Také v tomto případě se veškeré dokumenty o stavbě a výši nákladů ztratily. Představeným obce byl v době stavby silnice Eduard Ruß čp. 2.

Stavba železničních tratí Karlovy Vary – Mariánské Lázně a Bečov – Rakovník probíhala v obou případech do roku 1898. Tyto tratě (zahájení stavby roku 1895) byly uvedeny do provozu v prosinci 1898. Pro naši obec připadala coby pracoviště v úvahu trať Bečov – Rakovník, zatímco druhá trať měla větší význam pro spojení do Karlových Varů. (Obec do roku 1902 spadala pod okresní hejtmanskost v Karlových Varech). Pro získání potřebných finančních prostředků na výstavbu tratí Karlovy Vary – Mariánské Lázně byly vydány akcie. Obec koupila akcie za 2000 rakouských zlatých. Za první světové války byly tyto akcie zatíženy válečnou půjčkou. Po zhroucení monarchie ztratily akcie a válečné půjčky veškerou hodnotu. Český stát převzal 40 % nominální hodnoty válečné půjčky za podmínky, že stejná hodnota bude upsána na české státní dluhopisy. Aby obec nepřišla o vše, byly tyto české státní dluhopisy upsány. Po pádu Československa roku 1938 se však staly naprosto bezcennými.

Další železniční stanicí na rakovnické trati byl Otročin-Brť. Při cestách do Karlových Varů nebo Mariánských Lázní se ale většinou využívala stanice Bečov.

Až do otevření karlovarsko-mariánskolázeňské trati dne 17. 2. 1898 (Rakovník 10. 11. 1898) chodili zedníci do práce do Mariánských Lázní nebo Karlových Varů pěšky. Ti, kteří pracovali v Chebu, mohli jet vlakem až z Mariánských Lázní. Do Karlových Varů se chodilo pěšky přes Vitriolhütte lesem přes Hlinky. Bylo to úplně běžné, jen kousek cesty! Zedníci, kteří pracovali v Sokolově, chodili pěšky přes Krásno, přes les Diebswald (*Lupičský les? pozn. překl.*). Schnitzerhannes (čp. 37) se ještě po 1. světové válce vracel ze Sokolova domů po svých, i když už existovalo železniční spojení. Hannes říkal: „Za ty peníze, co stojí jízdenka, pořídím kořalku na pěknou opici!“

Při stavbě trati bylo dostatek práce i možnosti výdělku. Tehdy ještě neexistovaly bagry, pracovalo se krumpáčem a lopatou. Kromě místních dělníků pracovalo na stavbě trati mnoho Italů. Poblíž „zářezu“ v otročinském katastru stál barák, v němž byli Italové ubytováni. O nedělích tu pořádali pijatyky, časté byly rvačky a pobodání nožem. Ti, kteří se drželi stranou, chytali ryby v Otročinském potoce nebo v Teplé, nebo líčili v okolních lesích pytlácká oka. Odchod těchto dělníků znamenal pro obec vysvobození.

Kolem roku 1897 postavila obec větší hasičskou zbrojnicí, aby získala dostatek místa pro dvě stříkačky. Menší místnost byla upravena jako sklad zemědělských strojů, přibyla zvonice pro obecní zvon.

V 90. letech nechala obec zvětšit a zcela nově vyzdít dolní rybník.

Za 1. světové války musela obec kvůli přidělování potravin obstarávat obilí a dobytek. Ještě dlouho po válce se vypravoval tento příběh: Jeden sedlák musel odevzdat vola. O komisaři, který dobytek přebíral, se vědělo, že si rád přihne. Komisař povídá sedlákovi: „Tady musíme strhnout procenta z váhy, ten vůl je napitý.“ Sedlák na to: „Můj vůl nepil, ale vy jste napitý ještě ze včerejška!“ Jestli byla nakonec procenta odečtena, se nevyprávělo.

Po 1. světové válce, když naše obec patřila k Československu, proběhla tzv. pozemková reforma. Majetek velkostatkářů byl zabaven na základě zákona. Poplužní dvory z tohoto pozemkového vlastnictví byly přiděleny českým legionářům. Na bečovském panství připadl poplužní dvůr v Brti legionáři jménem Oslík. Druhá část zákona o pozemkové reformě byl tzv. zákon o drobných pachtýřích. Ten stanovil, že zemědělská půda, dlouhodobě pronajatá menším zemědělčům, jim musí být přenechána k odkoupení. V naší obci vlastnil vévoda Heinrich von Beaufort, majitel bečovského panství, asi 340 hektarů půdy. Z této výměry bylo asi 50 ha po parcelách pronajato domkářům. Těchto 50 ha nyní spadalo pod zmíněný zákon, a pachtýři je odkoupením získali do svého vlastnictví. Byly to pozemky, které původně patřily ke dvoru: Langesgwend, Neitreu, Saläcker, Probiereräcker, Kreuzäcker, Wasseräcker, Kirchsteig (*Kostelní cesta, pozn. překl.*) a několik parcel „Na Vršku“. Po novém zaměření byly pozemky přepsány na nové majitele v pozemkové knize. Cena byla nižší, než tržní hodnota. Rušovi z čp. 76 pozemky nekoupili, ponechali si je nadále v nájmu. Za dvacet let se tato skutečnost projevila jako výhoda pro obec – po smrti sourozenců Rušových získala obec jejich propachtované pole poblíž Kostelní cesty a využila je jako hřiště a sportoviště pro mládež.

K pozemkové reformě bych na tomto místě dále podotknul, že vrchnost prodala všechna pole a louky v katastru obce – kromě deputátních pozemků revírníka – z volné ruky, ale za výrazně vyšší cenu. Byly to louky Breitenwiesen u Otročínského potoka, jejichž travní výnos se každý rok nově pronajímal (formou dražby). Rovněž pastviny Hirtenhut, Neitreu atd. byly prodány; podrobněji v kapitole o scelování pastvin. Parcely uvnitř obce (v zastavěné části vsi), hlavně svahy, obdržela obec od vrchnosti jako dar. Bylo to, pokud si vzpomínám, snad 1,9 ha? Vrchnost byla ráda, že obec svahy převzala, protože povinnost platit daně tím přešla na obec. Souvislý lesní majetek vrchnosti nebyl pozemkovou reformou dotčen.

Ve volném prodeji panských luk zakoupila obec v části „Breiten“ asi 3/4 ha louky pro chov býků.

Představený obce Franz Kastl se za svého působení v úřadu zaměřil zejména na opravu polních cest, které byly ve špatném stavu. On sám v prvních letech svého starostování neúnavně vlastníma rukama vykonával ty nejtěžší práce. Výstavba cesty probíhala takto: pro každého daňového poplatníka byl podle výše odváděných daní předepsán odpovídající výkon na stavbě cesty. Dodávky kamení a šterku a také přeprava materiálu se rozpočítávaly podle stanoveného klíče. Vrchnost coby největší daňový poplatník uhradila paušální částku. Tyto prostředky pokryly nutné výdaje spojené s výstavbou cest. Podíl na stavbě cesty se pohyboval od jednoho dne výše, až po 25 dní u větších sedláků. Podle výše zmíněného rozdělení bylo provedeno také potřebné odbahnění rybníků v obci, používaných jako požární nádrže. Po připojení k Říši se tyto práce označovaly jako „manuální a povoznické práce“. Za Kastla byl od tehdejšího majitele Josefa Belletze čp. 14 (přesídlil do Otročina) rovněž odkoupen tzv. „Mühlhäusl“ (*Mlýnářský domek, pozn. překl.*) a používán jako hasičská zbrojnice. Také škola byla nově omítnuta, rekonstruovány záchody atd.

Já jsem převzal úřad představeného obce v červenci 1938. Můj spolupracovník učitel Paul Doberauer mi byl v obecní kanceláři velkou oporou. Koncem září došlo k rozpadu ČSR. 10. října byly Sudety připojeny k Říši a v účinnost vstoupilo německé obecní zřízení. Krátce se zmíním o posledních týdnech těchto památných zářijových dnů. V polovině září byla vyhlášena česká mobilizace. Povolání však uposlechla jen mizivá část branců. Část se ukrývala v lesích, a v noci se potají plížili domů, aby si opatřili jídlo a zjistili, jaká je v obci situace. Všechny radiopřijímače se musely odevzdat. Nebyly žádné noviny, situace zcela nepřehledná! Někteří se skrývali ve stodolách ve slámě, jiní ve stozích a čekali na rozhodnutí. Čeští četníci se měli u představených obce informovat, zda všichni uposlechli povolávací rozkaz. Byla to velmi ožehavá situace: kdyby mi Češi dokázali, že vím o tom, že mnozí nenarukovali, a že se ukrývají, mohl jsem přijít o svůj statek. Na druhé straně – oznámení se rovnalo zradě. Naštěstí vše šťastně přešlo, protože i tito Češi už tušili konec.

Po připojení – o němž budu psát na jiném místě – poskytla Říše sudetoněmeckým obcím značné prostředky na nejrůznější účely. Toho jsem řádně využil. Ve škole, která dostala za Kastla novou omítku, tak bylo možné provést důkladnou renovaci vnitřních prostor. Všechny dveře a okna byla nově natřena. Byt učitele, velmi vlhký, byl izolován, položeny nové podlahy atd. Bohužel zakrátko vypukla 2. světová válka, a mnoho plánů připravených k uskutečnění muselo být odloženo.

Stejně to bylo i s elektrifikací. S podporou zemského rady Dr. Stopfkuchena by naše obec bývala první, kde se mělo začít s výstavbou vedení. Nedostatek materiálu a jeho použití na válečné účely bylo příčinou ztroskotání projektu. Ing. Swoboda z elektrárny v Dolním Rychnově zhotovil plány, ležely již v Liberci ke zpracování. Po elektrifikaci jsme se chtěli pustit do výstavby vodovodu. Prameny Neubürgerovy a Ružovy studny a horská tůňka „Bergtümpel“ měly být propojeny a voda z nich pomocí elektrického čerpadla pumpována z údolí do vodojemu na Modlově kopci, odkud se měla voda rozvádět do obce. Od bečovského panství jsem získal pole u Kostelní cesty o výměře kolem 1/2 ha, které měli dříve v nájmu Ružovi z čp. 76, a přeměnili jsme je na hřiště a sportoviště pro školu a mládež. S ohledem na účel stanovila Jeho Milost pan vévoda von Beaufort velmi nízkou prodejní cenu. Větší výlohou bylo pořízení motorové stříkačky pro hasiče. Pokud si vzpomínám, stála kolem 4000 říšských marek (RM). Na uvažovanou elektrifikaci jsme již měli uspořeno 10 000 RM. Dluhy, které vznikly zakoupením hasičské zbrojnice a pozemků, nesměly být splaceny, avšak i na ně jsme měli rezervu v celkové výši dluhů. Pokud si pamatuji, činila částka 3000 RM. Nejvíce práce přinášelo zajištění obživy pro ženy a děti těch, kdo odešli na frontu. Jako starosta jsem se musel podílet i na obstarávání povinných dodávek (kontingentů), což nebyl ani trochu příjemný úkol. Na tomto místě však musím poznamenat, že se vždy a bez použití nátlaku podařilo předepsaný kontingent obstarat.

Nepříjemnou prací bylo také ubytování uprchlíků ze Slezska, kteří přišli v únoru 1944 s vozy a koňmi. Myslím, že to bylo 9 rodin s přibližně 40 osobami a 20 koňmi. Když ale bylo na jaře (nebo už v zimě 1945?) do vsi přiděleno ještě asi 100 Němců z Bačky, bylo obtížné je u místních ubytovat bez nátlaku. A nátlak jsem měl vyvinout já, jako starosta! O půldruhého roku později nás potkal stejný osud jako tyto lidi, pro něž bylo tak těžké najít místo. Také zde v Říši se často opakovalo to, co před nedávnou dobou u nás – i tady museli být lidé nejednou donuceni k tomu, aby se ke druhým chovali jako bližní!

Krátce před kapitulací musela obec na žádost strany vykopat u silnice a příjezdů do vsi okopy pro střelce domobrany, kteří měli vesnici bránit. Na říšské silnici Mariánské Lázně – Karlovy Vary musely být zřízeny zátarasy proti tankům. Protože nebyl dostatek mužů, museli se na těchto pracích podílet i váleční zajatci, nasazení u sedláků.

Začátkem května přišla do Otročina americká vojska a krátce nato převzali správu Čech. Nejprve byl českým komisařem mladý Oslik z Brtě, od srpna jistý František Zikmund z Plzně. Tím byla moje práce skončena.

*autor: Konrád Hanika
překlad: Blanka Horáková*

TJ Budoucnost

Tak nám to přece jen začalo. Po jarní části, kdy byla soutěž přerušena koronavirem, jsme se přece jen podzimní části dočkali. Před vlastní soutěží jsme odehráli i několik přátelských utkání s Útvinou a Teplou. Dokonce i přístup a příprava všech hráčů na nadcházející podzimní část byla hojná a v plném nasazení. Tým opět posílil o nové nebo staronové hráče.

Soutěž byla rozlosována. Na první zápas do Otročina přijely Stanovice. Byl to opět zápas na obě strany rychlý. Bohužel se u našeho týmu objevily drobné chyby, které se podepsaly na hře, ale taky na konečném výsledku. Zápas jsme nezvládli a Stanovice si odvezly tři body. Prohráli jsme 0:3.

V následujícím týdnu jsme si chtěli spravit chuť. Těšili jsme se na našeho věčného rivala ze sousední vesnice. Tým z města Krásné Údolí přijel ve velkém počtu a s novými posilami. Zápas byl z obou stran kouskován. Rozhodl jej jeden rohový kop, který rozehrávali hráči Krásného Údolí. Naše obrana zaspala, špatně situaci zahrála a dala tak možnost soupeři skórovat. V další části jsme se nedokázali otřepat a vyrovnat, popřípadě celý zápas otočit v náš prospěch. Po 90 minutách Krásné Údolí po delší době slavilo výhru 0:1.

Po dvou domácích prohrách jsme následující víkend odjízďeli do Chyší. Bylo nutné udělat několik změn v základní sestavě, což byl velký risk. Po prvních 45 minutách jsme bohužel prohrávali 3:1. Do druhé poloviny jsme šli s tím, že vše je možné změnit. Na hřiště jsme šli všichni se vztyčenou hlavou. Tým byl nabuzen a byl připraven se o výsledek poprat. Do 80. minuty zápasu jsme stav vyrovnali na 3:3 a během několika málo minut jsme vstřelili gól a ujali se vedení 4:3. Domácí tým Chyší vyrovnal až v nastaveném čase v 94. minutě a srovnal stav na 4:4. O vítězném bodu se rozhodlo v pokutových kopech. Kopalo se celkem 15 penalt. My jsme měli tu vítěznou a vyhráli. V šatně zněl vítězný zpěv.

V dalším víkendu jsme měli volno. Ten čas byl využit tréninkem. Pak jsme odjeli do Počeren. Poločas končil výsledkem 1:1. Druhý poločas byl ve stejném sledu. Po 90 minutách byl stav 2:2 a o výherním bodu se znovu muselo rozhodnout pokutovými kopy. Opět jsme byli úspěšní a slavili výhru 3:2. Vypadalo to, že bychom se mohli konečně rozehrát a tým ustálit. Bohužel přišla další rána pro všechny v týmu a fanoušky. Byl tady koronavirus. Přišla opatření a další zápas se hrál bez fanoušků. Přijel tým Slavia Junior K. Vary. O celém zápasu rozhodl první poločas, který jsme prohráli 0:3. Takový výsledek byl i na konci zápasu.

Pak byla soutěž přerušena. Přišla omezení v možnosti tréninku v rámci celé republiky, načež byl zbytek soutěže zrušen.

Blíží se vánoční svátky a tak mi dovolu, abych nejen hráčům a fanouškům, ale Vám všem popřál touto cestou vše nej. Především pevné zdraví, rodinnou pohodu, spokojenost a lásku nejen v tomto roce, ale i v tom příštím.

*místopředseda TJ Budoucnost Otročin
Jan Nepraš*

Foto ze zápasu Chyš - Otročin

Sbor dobrovolných hasičů

Vážení čtenáři,

rok se s rokem sešel a já Vás mohu opět přivítat v tom nejkrásnějším období – období adventu, vánoc a příchodu nového roku.

Tento rok byl v mnohém ohledu jiný než roky předchozí. Po letním rozvolnění nás všechny čekaly další příkazy a zákazy, které ovlivnily také chod SDH Otročin. V minulých letech jsme byli zvyklí pomáhat či přímo organizovat různé společenské akce v Otročině. Letos se při rozvolnění stihlo pouze přátelské setkání obyvatel 25. července, na kterém jsme měli stánek s občerstvením a technická pomoc při organizaci byla samozřejmostí. Bylo pro nás příjemné se s vámi zase vidět a nezbývá než doufat, že v roce 2021 bude více příležitostí k takovým setkáním.

I přes všechny negativní zprávy z televize či novin jsme zaznamenali nejedny příjemné a hezké novinky. Byla jimi životní jubilea, svatby dvou členů či narození potomků. Všem přejeme do života (nového či společného) hlavně hodně štěstí a zdraví.

Vyhlášení nouzového stavu v České republice se dotklo hlavně společenského života SDH Otročin, ale výjezdová jednotka JSDH měla spoustu práce. Kromě pravidelné údržby techniky určené pro zásahovou činnost měla v druhé polovině roku i dva výjezdy. Jednotka byla 20. srpna povolána k zásahu na hořícím lisu slámy. Požár se naštěstí podařilo zlikvidovat dříve, než zasáhl zbytek stroje či rozsáhlejší oblast okolí. U požáru zasahovali spolu s členy naší jednotky ještě členové čtyř dalších okolních jednotek sborů dobrovolných hasičů. Další zásah proběhl 20. října v Tisové. Zde došlo k zahoření sazí v komíně. Apelujeme na všechny, aby dodržovali zákon č. 133/1985 Sb. o požární ochraně, hlavně dbali na pravidelné kontroly a čištění spalinových cest.

Celý srpen se členové SDH věnovali údržbě techniky a 25. srpna proběhla technická kontrola vozidel. Podzimní část byla pro změnu věnována zkouškám svěřené techniky, zejména čerpadel, na vozidle CAS 32 T-148, DS-16, kalového i plovoucího čerpadla na přírodním vodním zdroji.

Sousedské setkání

Zásah na lisovací stroj

Zásah na zahoření sazí v komíně

Zde se i noví členové SDH mohli seznámit s dosavadní technikou hasičů v Otročině.

V rámci spolupráce s vedením obce jsme 25. října vyčistili kanalizaci v Otročině. Pravidelně probíhá také údržba stanice, výstroje i výzbroje. Letos jsme získali dotaci z rozpočtu Karlovarského kraje na vybavení JSDH obce novými osobními ochrannými prostředky.

Vládní opatření neumožnila konání Mistrovství ČR v požárním sportu a nadále neumožní pořádání každoroční výroční valné hromady. Velice nás to mrzí, ale s ohledem na zdraví všech našich členů musíme přistoupit ke zrušení této události.

Na závěr mi dovoluť vám všem poděkovat za přízeň, našim sponzorům i zastupitelstvu obce za finanční i morální podporu. Nesmírně si toho vážíme.

Nyní už mi nezbývá, než se s vámi rozloučit a popřát mnoho sil do dalších dní, spoustu radosti, pohody a splnění přání...

Zkouška čerpadel

Svatba Romana Hazmuky

Svatba Ondřeje Nepraše

Svaz žen

Milí sousedé,
přišel čas adventního rozjímání, a tak společně zavzpomínáme, co nám bylo umožněno v tomto covidovém roce uskutečnit během léta a podzimu.

Jako zázrak v letošním roce bylo uskutečnění aspoň menší verze Otročínských slavností **Sousedské setkání v sobotu 25. července** výjimečně na fotbalovém hřišti. Slavnosti jsme zahájili netradičně v pátek večer premiérou letního kina v Otročině, a to českou komedií Přes prsty. Dle hojné účasti byl vidět velký zájem, takže doufáme v pokračování této příjemné letní zábavy. Samotné slavnosti zahájila druhý den oblíbená dechovka Amátovka. Během jejího koncertu se uskutečnily dvě milé záležitosti, a to gratulace Mírovi Šoulejovi k narozeninám a taneční kolečko pro Libuši Hazmukovou. My jsme vyplnily pauzu Amátovky tancem v krojích s dětmi na píseň Ta naše písnička česká, vybranou speciálně pro tuto náročnou dobu. Poté jsme předvedly tanec na lidovou píseň Čerešničky a naše vystoupení jsme zakončily tancem na soudobou píseň Alvaro Solera Sofia, do kterého se zapojily spontánně všechny věkové kategorie. Dětem pak zahrály regionální kapely, nejdříve pohádkové hity kapela Kujme pikle band a večer zakončila pořádným nářezem kapela Lazareth Oldies Rock. Děkuji paní starostce, že se nebála to uskutečnit a dopadlo to myslím výborně. Dále děkuji SDH Otročín za perfektní občerstvení. Markétě Zemanové za neutuchající nápady na choreografie našich tanců. Naším ženám v čele s Monikou Zemanovou. Dětem a jejich rodičům, že je baví tancovat a umí si to pak užít a za pomoc při organizaci. Jardovi Prchalovi a Honzovi za zvuk, hudební program i obraz v letním kině. A nesmím zapomenout na mou rodinu, které děkuji za podporu a pomoc.

Ve dnech 25. až 27. září se mělo uskutečnit **krajské setkání Českého svazu žen v Chebu** s bohatým kulturním programem a ubytováním v Chebu. Reciprocitně byly na toto setkání pozvané i ženy z organizace v Domažlicích. Bohužel vzhledem k místní situaci v koronavirové pandemii se setkání postupně zkracovalo, až bylo zrušené den předem úplně. Takže půlroční přípravy vyšly vniveč. ➔

Letní kino

Amátovka

Libuška a muzikanti

V říjnu už bylo skoro všechno zakázáno shora a děti si tak mohly pouštět draky jenom sami s rodinami.

Dne 4. října bohužel doslova usnula navždy ve věku nedožitých 92 let naše **krajská předsedkyně Českého svazu žen paní Eva Hanyková**. Tato žena nám byla vzorem a získala si můj obdiv pro svoji vitalitu a kondičku, neboť do své smrti byla stále aktivní spisovatelka a novinářka, ještě v letošním roce byla schopna sama vyjít do svého bytu ve třetím patře. Byla moudrá a skromná, a při svých 90. narozeninách mě překvapila nabídkou tykání a oslovení Evičko.

A protože letos kvůli nouzovému stavu během koronavirové pandemie jsme nemohli společně oslavit zahájení adventu, tak se nám alespoň rozrostly postavy Betléma na návsi o dvě roztomilé ovečky a obecní vánoční strom ozdobili originální andílci ze stejné řemeslné dílny z Abertam. Naše obec tak podporuje regionální živnostníky v této složité době.

Přejeme Vám všem i sobě do nového roku 2021 hlavně pevné zdraví odolné virům, dětem hodně sněhu a doufám, že se sejdeme v příštím roce třeba o **Masopustu**, který je naplánován na **sobotu 6. února 2021** nebo v létě o **slavnostech**, které se budou konat **v sobotu 24. července 2021** při příležitosti výročí založení Sboru dobrovolných hasičů Otročin.

Petra Horská

Sousedské setkání

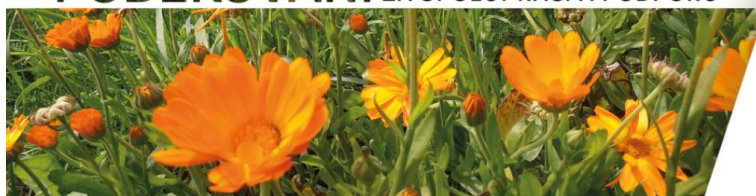
Vánoční strom a Betlém na návsi

Český den proti rakovině

Ve středu 30. září se uskutečnila celorepubliková charitativní sbírka **Český den proti rakovině** v mimořádném náhradním termínu, který nahradil jarní zrušenou sbírku. Naše ženy a dívky se aktivně zapojily do prodeje žlutých kytíček měsíčku zahradního pro sbírku a vybraly celkem v našem okolí krásných **5 914 Kč** za 245 ks prodaných kytíček. V den sbírky bylo krásné slunečné počasí, takže nás místní obyvatelé čekali často na svých zahrádkách. Děkujeme Vám všem, kteří jste přispěli do sbírky za posledních sedm let, neboť jsem sečetla, že se nám podařilo **od roku 2014** vybrat díky Vaší podpoře **do sbírky Český den proti rakovině celkem úctyhodných 42 752 Kč!**

PODĚKOVÁNÍ ZA SPOLUPRÁCI A PODPORU

ČSŽ, ZO Otročin

PŘI SBÍRKOVÉ PREVENTIVNÍ AKCI ČESKÝ DEN PROTI RAKOVINĚ
VE STŘEDU 30. ZÁŘÍ 2020 BYLA PRODEJEM KYTIČEK ZÍSKÁNA ČÁSTKA:

5 914 Kč

www.cdpr.cz • www.lpr.cz

VYBRANÉ PROSTŘEDKY BUDOU UŽITY NA DLOUHODOBÉ
PROGRAMY LIGY PROTI RAKOVINĚ PRAHA - NÁDOROVOU
PREVENCI, ZLEPŠENÍ KVALITY ŽIVOTA ONKOLOGICKY
NEMOCNÝCH, PODPORU VÝZKUMU A PŘÍSTROJOVÉ
VYBAVENOSTI ONKOLOGICKÝCH PRACOVÍŠŤ.

DĚKUJEME!

Za pořadatele sbírky:

Michaela Fridrichová
MUDr. Michaela Fridrichová

Za organizátora sbírky:

Jana Mauleová
Mgr. Jana Mauleová

**Český den proti
rakovině 2020**

Ve Zpravodaji byly použity mimo jiné fotografie dodané SDH Otročin a Svazem žen Otročin.
Periodický tisk územního samosprávného celku. Vychází 2x ročně. Evidenční číslo: MK ČR E 21522.

Vydává: Obec Otročin - Otročin 48, 364 01, IČ: 00254860.

Tiskne: Tiskárna Median, s.r.o., Průmyslová 1456, 363 01 Ostrov, www.tiskarna-median.eu

info@otrocin.eu | www.otrocin.eu | tel. 353 394 237